

י"ד ניסן התשפ"א **פרשת "צו" - בניסת השבת:** 18:35 <u>יציאת השבת:</u> 19:32 **חצות היום 12:45** גיליון מס' 18:46

ההכנות לפסח בעיצומן, הבית כמרקחה והלב נע בין השאלה "מתי אספיק להתכונן רוחנית לחג?" לבין "מתי ההכשרות האלה יסתיימו?" "פסח זה חג של חירות? אז למה אני מתכונן לחג כמו עבד?". פרשתינו פותחת בענייני הקורבנות, ומתחילה בקורבן עולה. העיסוק בקורבנות בסמיכות לפסח ולהכנות לחג, גונז בחובו קשר עמוק.

השפת אמת בפרשתנו דורש את הפס' השני בפרשה ומסביר את צירוף המילים "תורת העולה" כמרמזים על חיבור הקיים בין לימוד התורה למעשה הקורבנות ולמצוות בכללן:

.... **וכן רצונו יתברך שכל מצוה יהי' נבלל בתורה**. וזה ענין ברכת המצות. שההפרש בין ת"ח לע"ה בעשיית המצוה הוא בהברכה ורצון עשייתו. כי גוף המעשים שוין. רק הברכה היא על הציווי. והוא דביקות המצות בהתורה שהרי ציווי המצות הם בתורה. והברכה מברר זה שהשי"ת צונו בתורה כן. **וע"י הברכה מדבק המצוה בשורשה בתורה כנ"ל"**

ההכנות הקדחתניות לחג, מביאות עימן לא פעם שכחה מהמהות של המצווה היקרה בה אנו עסוקים. השפת אמת מלמד אותנו שהעיסוק במצוות מתוך חיבור לתורה - שהיא המקור של המצוות, יש בכוחו לקחת את מעשה המצווה שלנו ולהרים אותו לגבהים אחרים.

כל מי שהיה באפיית מצות מצווה יודע עד כמה מקפידים לפני כמעט כל פעולה להזכיר לעוסקים במצווה לומר "לשם מצת מצווה", נראה שראוי לעשות זאת גם בניקיונות לפסח ולומר "לשם ביעור חמץ".

החיבור בין המעשה לכוונה ולמהות, הוא ביטוי אמיתי לחירות, שעניינה העיקרי הוא לחיות את חיינו מתוך חיבור לפנימיותנו ולרצוננו האמיתי. לא בכדי חירות זאת באה לידי ביטוי בפסח דווקא ע"י הדיבור במצוות "והגדת לבנך", שבמסגרת מצווה זו אנו מוציאים לחירות את כח הדיבור שלנו, שמבטא את מדרגתנו המיוחדת כבעלי דעה ויכולת חיבור של הדעה עם החוץ.

ניתן לראות יסוד זה של הכוונה במצווה לאורך ליל הסדר. הסימן הראשון הוא "קדש" שמשמעותו בעברית היא ליעד. אנחנו מתחילים בהצבת היעד של הלילה הזה שבמהלכו אנו יוצאים לחירות בהדרגה, וכך גם את מעגל השנה ומעגל החיים. אם אנחנו מכוונים למטרה, עשינו כבר צעד. גם הסימן האחרון "נרצה" עניינו הרצון של האדם. ליל הסדר מתחילתו ועד סופו בחירות שלנו שהשורש לחירות הזאת היא חירות הרצון.

יהי רצון שנזכה לצאת כולנו יחד מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה השלימה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". שבת הגדול שלום!

אלדד אביהוא בר משה, כולל "עולמות".

לכל חברי הקהילה.

בשעה טובה אנחנו חוזרים לאיטנו לבתי הכנסת והשיעורים חוזרים למקומם הטבעי. בליל שבת הקרוב נחזור ללימוד כלי יקר אחרי תפילת ערבית בבית כנסת מכבים. הדף היומי בשבת יועבר בשעה שש ובחג בין מנחה לערבית. השיעורים ימשיכו להיות מועברים בזום חוץ משבתות וחגים. בחול המועד יתקיימו השיעורים מדי בוקר בשעה 07:15.

הרב דוד סתיו

שטר הרשאה למכירת חמץ שנת תשפ"א

אני החיים נותן בזה כוח ורשות לרב
אני או לאחד מבאי כוחו, לעשות עם כל מיני חמץ ותערובת חמץ המפורטים או לאחד מבאי כוחו, לעשות עם כל מיני חמץ ותערובת חמץ המפורטים להלן, הן שלי והן של אלו שייפו את כוחי למכור את חמצם, כאדם העושה בתוך שלו, כולל מכירה, מתנה הפקר וביטול כרצונו וכראות עיניו.
דברי החמץ כוללים: גרעינים וקמחים מחמשת מיני דגן בכל צורה שהיא, אטריות, פתיתים, חטיפים, לחמים, פירורי לחם, תבלינים, תמרוקים, תרופות, ויטמינים, שכר, יינות, משקאות חריפים, וכן כל המינים והמצרכים שיש בהם חשש חמץ, הקנויים לי והנמצאים באחריותי, הידועים לי ושאינם ידועים.
מיני החמץ ותערובת חמץ המפורטים נמצאים, בעיר רחי וכן אלו שנמצאים במקומות
אחרים, הן ברשותי והן ברשות אחרים.
כמו כן הנני מייפה את כוחו של הרב הנייל להשכיר את הכלים והמדפים שמונח בהם ועליהם מכל הנייל והקרקע שמתחתיהם ואת כל המקומות המוזכרים לעיל, וכן כל המקומות שמונחים עליהם מצרכי חמץ שונים.
והנני ממנה את הרב הנייל כשליח וכמורשה לבצע את הפעולות הנייל, בימים יייב, יייג ניסן שנת תשפ"א, לעשות את כולן, או חלק מהן, על ידי עצמו, או על ידי אחרים, ובאיזה תנאים ואופנים שירצה הן מדין שליחות והן מדין זכייה, וכן לעשות את כל סוגי הקניינים עם הקונה, כל מה שדרוש לצורך ביצוע המכירה כדת וכדין, כאדם העושה בתוך שלו, ופיו יהא כפי וידו כידי והודאתו כהודאתי, ולא אוכל לטעון נגדו לתקוני שדרתיך ולא לעוותי. הכסף שיקבל בתורת דמי קדימה יהא שייך לו. ואני מתחייב למסור לקונה את מפתחות החדרים והמקומות הנ"ל. תוקף שטר הרשאה זה יהא כתוקף שטרי הרשאות העשויים כפי תיקון חז"ל וכתוקף ייפוי כוח בלתי חוזר, לפי חוקי המדינה, כל זה נעשה באופן היותר מועיל, דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי בביטול כל מודעות, והכל שריר וקיים.
ועל כך באתי על החתום : ועל כך באתי על החתום
המכירה אושרה טלפונית עייי בעלי העסק: חתימת המשגיח:

קהילת שוהם היקרה

זכינו בימים אלו לסיים את השיפוץ של מקווה הגברים בשוהם והוא נפתח לציבור (עייפ הנהלים של מגבלות הקורונה). שאלו אותי: מי משתמש במקווה? אכן בדומה לחיבור של עם ישראל לבית הכנסת, החיבור למקווה בנוי ממעגלים: המעגל של מי שמגיע בכל יום, המעגל של מי שמגיע בערב שבת, המעגל של יש מי שמגיע בחגים, המעגל של מי שמגיע בימים הנוראים והמעגל של מי שמגיע באירועים משפחתיים מיוחדים. אולם כשאנו משווים בין המעגלים, אנו לא מוצאים אותם בהכרח מקבילים. יש מי שפוקד את בית כנסת בכל יום ואילו למקווה מגיע רק ביום כיפור, ויש מי שמגיע למקווה בכל יום ולבית הכנסת מגיע פחות. מה זה מלמד! היהדות כוללת תרייג מצוות.

יהודי אחד מוסר את הנפש שלו על מצווה אחת ואילו חברו על מצווה אחרת. האחד מקפיד יותר על חסד והאחר על שמירת השבת והשלישי על כשרות והרביעי על ההתמסרות לענייני הציבור והחמישי על גזל וכך הלאה.

כל המצוות שייכות לכולם, אבל כל אחד מישראל נמצא במקום אחר במעגל בכל מצווה ומצווה. לכן אנו זקוקים זה לזה כדי לזכות יחד לכלל המצוות! וזו הסיבה שכל יהודי שעושה מצווה אומר: ייבשם כל ישראליי. זכינו ובבניית המקווה בשוהם היו שותפים כולם: מהציבור שטובל בכל יום ועד מי שאולי יפקוד את המקווה פעם בחיים. כולם היו שותפים בבניינו. אכן אין כמו מקווה טהרה לסמל את החיבור הנפלא של כל הגוונים שיש בעם ישראל ואצלנו בשוהם.

בברכת: "לב טהור ברא לי -לוהים ורוח נכון חדש בקרבי". הרב רן כלילי

?צריך או רוצה

לעילוי נשמת חמי, יעקב בארי ז"ל שיום השנה לפטירתו חל בי"ג בניסן

"בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו כאילו הוא יצא ממצרים" (פסחים קט"ז, ע"ב"

אני מבקשת להתייחס לאמירה הזו של רבן גמליאל בפן הרגשי, בהיבט של עבודה עצמית, מודעות עצמית ורצון ומוטיבציה לשפר את איכות החיים שלח.

במה יצאנו השנה מהמיצרים שלנו? משיעבוד – לאוטומט, לדפוסים מקובעים ולהרגלים ישנים, לגאולה – לבחירות חדשות, למסלול שונה?

אנשים לעיתים קרובות לא שמים לב לשפה בה הם משתמשים ואינם מודעים להשפעה של השיח הפנימי והחיצוני שלהם על חייהם. העולם נברא במאמר ולמילים יש כוח, משמעות והשפעה על המציאות. שפת היום יום מלאה באמירה לעצמנו ולזולת ש'צריך' לעשות כך וכך. אנחנו שומעים (וגם אומרים) כל הזמן "אני חייבת לטפל היום ב..." או "אני מוכרח להספיק...". העולם שבו אנו חיים מלמד אותנו סוג של 'צריך'. הצריך הזה יכול להיות שונה מאחד לשני. לכל משפחה ציפיות שונות וכללים שונים שרובם אינם נאמרים באופן מפורש אך הם מוטמעים בנו לאורך השנים.

חמ"ץ בראשי תיבות הוא **ח**ייב **מ**וכרח **צ**ריך!

בכל חייב-מוכרח-צריך יש מרכיב של כפיה ומתוך כך גם מרכיב של התנגדות. כשמכריחים אותי תמיד נהיה שריר שמתנגד, גם אם הוא קטן ומושתק די מהר.

אין ספק שאם אני רוצה להגיע לעבודה בזמן אני צריכה לקום להתארגן ולצאת בשעה המתאימה. אבל, האם זה באמת צורך או שזו בחירה שלי להיות עובדת אחראית? איך אני מסתכלת על התפקוד שלי – האם הוא מתוך הכרח או מתוך רצון ליצור משהו נעים בחיים שלי? כשאנחנו מדברים בשפה כופה אנחנו מפספסים את האמת הפנימית שלנו, את הרצון האמיתי שלנו.

מה זה רצון? מה זו בחירה חופשית?

התרבות הכללית של המאה ה-21 מעודדת אינדיווידואליזם – דוחפת אנשים לעשות את מה ש"מרגיש להם נכון", להיות "נאמנים לעצמם" וכד'. אבל יש בלבול גדול בין מה שאני בוחר בו, מה שאני באמת רוצה, לבין מה ש"בא לי", שאני חושק בו כרגע.

חשק אינו רצון אמיתי. חשק הוא רגעי, הוא נקודתי, והוא גם סוג של אינסטינקט חייתי (בהמי). חשק הוא משהו שאני נשאבת אליו ברגע הזה בלי להסתכל קדימה, בלי לקחת בחשבון את המשמעות ואת ההשלכות של מה שאני עושה. חשק זה להיות בהווה בלבד בלי לחשוב על התוצאה.

רצון זה משהו רחב הרבה יותר. רצון לוקח בחשבון מגוון שיקולים וזו בחירה אמיתית וחופשית שמשקללת, בין השאר, גם את התוצאות של המעשים שלי. כשאנחנו מרשים לעצמנו לשאול, לבדוק בכנות בתוכנו, מה אנחנו באמת רוצים? כשאנחנו בוחנים הכל, לעיתים אנחנו בוחרים את אותו הדבר שקודם אמרנו עליו "צריך" אבל כל היחס שלנו אליו, כל האנרגיה שלנו שונה. אנחנו באים לזה באופן נקי. מתוך הלב ממש. ולעיתים נבחר משהו אחר ונראה שהמוטיבציה לעשיית ה"צריך" לא באמת היתה נכונה לנו.

הרב קוק (שמונה קבצים ה', ק"ע) אומר שהחייב-מוכרח-צריך הוא רע והרצון החופשי הוא טוב – "בכל מה שיש איזה צד הגבלה יש לחלק בו בין רצון והכרח. כל רצון חופשי סופו לטוב, וכל הכרח סופו לרע, עד שיחזירנו הרצון לטוב. בכל מצוי, כיון שיש בו צד הגבלה יש בו צד הכרח, וזהו הצד הרע שבו. השתלמותו תלויה היא בחופשיותו, בצאתו מכבלי ההכרח לחירות."

אז במה יצאנו השנה מתוך החמ"ץ של עצמנו? במה יצאנו משיעבוד לגאולה? מעבדות לדפוסים אוטומטיים לחירות ולבחירה חופשית?

ומה אנחנו בוחרים עבור עצמנו לשנה הקרובה?

חג חירות שמח ריסה בארי

הכנסת ספר תורה -ילדי שוהם. גם אתם יכולים לזכות בפסוק על שמכם בספר תורה שהחלה כתיבתו.

לרכישת פסוק על שמכם, כנסו לקישור מטה או סרקו את הברקוד, אתרו בגיליון את הפסוק/ים המבוקש/ים (לכעת, אפשרי רק עבור חומש בראשית).

מלאו את פרטיכם במקום המבוקש, בצעו תשלום דרך הקישור שבקובץ ו...שמרו את העדכון.

הפסוק הנבחר יוקדש עבורכם בספר שייצא בקרוב

הזכות לרכישה של פסוק מסויים הינה ע"ב כל הקודם זוכה. מי שעידכן ושמר ראשון, זכה.

עלות רבישת פסוק הינה 100 ₪

עלות רכישת פרשה שלמה 5,000 ₪

העברת שם לרפואה שלימה עם כוונות בעת הכתיבה 1,800 ₪ (רישום נפרד בטלפון שבהמשך)

חשוב מאוד לא לשכוח לבצע שמירה לאחר כל עדכון.

תודה רבה לכל העוסקים במצווה ולכל התורמים! שהשם יהיה

https://docs.google.com/spreadsheets/

d/11kEwlxS7AGtnY-

S7V18Mh7UG-

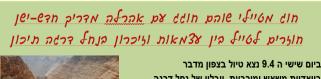
WDKop MoZ6NTvePF8aY/edit? fireglass rsn=true#gid=0

לפרטים נוספים- צחי 054-3050611

- רחוב מכבים מול בית ספר אבני החושן
- רחוב חרמון פינת שד' ע.איילון בחניית בתי כנסת "ספרא"
 - רחוב קשת פינת שד' ע.איילון בחניית חטיבת יהלום
 - רחוב תאנה בחניה ברחוב תאנה
 - רחוב צורן בחניית בית ספר ניצנים
 - רחוב החבל בחניית גן החבל
 - רחוב הירדן בחניית גן הירדן (מול תאי הדואר)
 - רחוב תירוש בחניית אולפנת "שלהבת" שכ' כרמים

בוואדיות משאש ומורבעת, יובליו של נחל דרגה

נצא ממצוקי דרגות, נלך על 'במת השוליים' ונרד בעזרת יתדות לערוצו של ואדי משאש המתחתר מזרחה. נעלה חזרה לכיוון מצוקי דרגות דרך מערות מורבעת, בהן נתגלו ממצאים מרתקים

מימי מרד בר-כוכבא, המספרים על

זיכרון עצמאותנו הקדומה. אורך המסלול: כ-7 ק"מ, דרגת קושי בינונית . ליוצאים משוהם נפגשים ליד ביכ"נ מכבים בשעה 07:20. למגיעים עצמאית ניפגש בשעה

09:15 במצוקי דרגות חזרה משוערת לשוהם עד שעה 15:00

<u>לפרטים נוספים:</u> בני קשי- 050-7383702 benik@il.ibm.com - מייל עפ"י ההנחיות הטיול מיועד <mark>רק לבעלי דרכון ירוק (</mark>מחוסנים

או מחלימים)

חפש ת'אפיקומן

החבאנו את האפיקומן באגרת. מוזמנים לחפש!

נ.ב. לרמז הפכו את הדף

הגעלת כלים

מזל טוב!

לרחל ויוסי נטוביץ

להולדת הנכדה

בת לדפנה ושלמה!

ליהודית פרקש

להולדת הנכד

בן לשרון ונתנאל!

ביום חמישי 25.3.21 בין 16:00-20:00 בספרא

ת. איבר באוזן.

ר. עשרת אלפים.

חידון עפ"י הא'-ב' לפרשת צו ולפסח.

נכתב ע"י זיוה מונסונגו.

ח. סוג של כלי בפרשה. ס. גם הר וגם מדבר. א. מידת נפח בפרשה. ע. קבוצת אנשים. ט. חֱלֶב נבלה וחֱלֱב... ב. אחת מהאצבעות.

י. בסיס המזבח. פ. קורבן פסול. ג. שמה המיוחד של השבת הקרובה. שבת ה.. צ. פרשת השבוע. כ. הבגד שמלביש משה את בני אהרון.

ד. השאריות אחרי שריפת הקורבן. ק. שם כולל לחלקים הפנימיים בבהמה. ל. חלק מהיממה.

ה. השלימו: "אֱשׁ תָּמִיד תּוּקָד עַל ר. עליו הניחו את המצנפת. מ. מבגדי הכהן. בגד חורפי! לא תַכְבֵּה".

> ש. מוצר בישול בסיסי. נ. דיבור מחייב. ו. כך מתחילה פרשת צו.

ז. שם נרדף לקורבן. א. זכר לקורבן פסח, הנאכל על השָׂבַע. ס. שישה מי יודע. שישה.. ז. מקערת הסדר.

ע. במצרים היינו... ח. מהחיות שהוכו במכת הדבר. ב. נאכלת זכר לקורבן חגיגה.

פ. כל שלא אמר 3 דברים אלו בפסח לא ט. חרוסת נאכלת זכר ל.. ג. נקנה בשני זוזים. יצא ידי חובה!

ד. רבי יהודה היה נותן בהם סימנים ואלו י. אחד מחמשת הרבנים שהיו מסובין צ. ממכות מצרים. בבני ברק. הם...

ק. הסימן הראשון בסימני הסדר. ב. כך הילל הזקן היה אוכל מצה ומרור. ה. מתוכה קוראים את סיפור יציאת מצרים.

ל. ליל הסדר נקרא גם... ו. פסוק המוזכר בהגדה שאומרים מ. כך שואלים הקטנים. ש. מגילה שנקראת בחג. בברית מילה.

ת. שור בארמית. נ. תפילת שבח לה'.